

SINIVALKOINEN SIIRTYMÄ

SUOMI TARVITSEE SINIVALKOISEN SIIRTYMÄN

Me suomalaiset olemme rakentaneet kotimaatamme osamisella ja ahkeruudella ja haluamme rakentaa sitä edelleen. Suomi on korkeatasoisen, puhtaan teknologian ja innovaatioiden maa. Haluamme ja osaamme huolehtia ympäristöstämme, suojella luontoamme ja vähentää päästöjä, jotta tämä maa olisi hyvä tuleville sukupolville.

Me perussuomalaiset haluamme tehdä tämän kaiken kansalaisten arjelle ja kukkarolle kestävästi. Yritystemme ja vientimme kilpailukykyä vahvistaen, oikein ajoitetuilla ja ongelmia ratkaisevilla teknologioilla. Ymmärrämme, että Suomi ei voi omilla toimillaan ratkoa globaaleja ongelmia, mutta se voi kyllä vahingoittaa itseään uskomalla itsestään liikoja.

Sinivalkoisen siirtymän ohjelmassa esitellään teknis-taloudellisesti kestäviä toimenpiteitä, joilla sekä minimoidaan päästöjä että lasketaan sähkön ja polttoaineiden hintoja. Ehdotuksemme parantavat yritystemme kilpailukykyä, toimintaedellytyksiä ja vientiä, palauttavat teollisuutta ja työpaikkoja Suomeen ja vahvistavat kansalaisten ostovoimaa.

Sinivalkoisella siirtymällä rakennamme yhdessä turvallista, omavaraista ja hyvinvoivaa Suomea. Pelastamme suomalaisen työn, yrittämisen ja teollisuuden.

TIIVISTELMÄ

Sinivalkoisessa siirtymässä toteutetaan energia-, ilmasto-, talous- ja teollisuuspolitiikkaa, jonka perustana on Suomen etu. Keskeiset erot vihreän siirtymän politiikkaan ovat:

1 Energian hintaa nopeasti laskevat ja huoltovarmuutta lisäävät toimet

- Sähkön markkinahinnoittelua muutetaan niin, että hinta-alueelta tai sen kautta kalliimmalle alueelle vietävä sähkö ei nosta hinta-alueella käytettävän sähkön hintaa.
- Päästökauppa keskeytetään.
- Kaikki mahdollinen energiatuotanto pidetään käynnissä, ja turpeen käyttö tukipolttoaineena mahdollistetaan poistamalla siltä energiavero.
- Suomen poikkeusolojen tarpeet ja huoltovarmuus on turvattava säilyttämällä hiilen, fossiilisten polttonesteiden ja turpeen käyttömahdollisuus sekä lisättävä niiden varastointivaihtoehtoja.
- Kotitalouksien sähkövero lasketaan EU:n minimitasolle, ja siirtomaksuja kohtuullistetaan joustamalla kaapelointipakosta.
- Tuuli- ja aurinkovoimateollisuudelle asetetaan säätövoimavelvoite, jonka laiminlyönti johtaa ankaraan säätövoimaveroon.
- Tarvittavaa säätö- ja huipputehotuotantoa ryhdytään toteuttamaan heti kotimaisilla monipolttoainevoima-

loilla. Monipolttoainevoimat ovat suuria korkean hyötysuhteen dieselgeneraattoreita, joissa voidaan käyttää monenlaisia neste- ja kaasumaisia polttoaineita, ja joiden hukkalämpö voidaan hyödyntää esimerkiksi kaukolämmön tuotannossa. Suomi on eräs niiden eturintaman kehittäjämaista ja markkinajohtajista.

- Biopohjaisten polttoaineiden liikennekäytön jakeluvaihtoehdoista luovutaan. Biopohjaiset polttoaineet kannattaa polttaa surkean hyötysuhteen autojen sijaan korkean hyötysuhteen monipolttoainevoimaloissa.
- Vuoden 2035 hiilineutraaliustavoite siirretään vuoteen 2050.

2 Energiatuotannon pidemmän aikavälin uudistamistoimet

- Laaditaan kansallinen ydinvoimastrategia edistämään pieniydinvoimaloita ja muita ydinvoimahankkeita.
- Kasvavan sähkötarpeen heikosti joustava osa katetaan tuulivoiman sijaan ensisijaisesti säävarmalla tuotannolla kuten ydinvoimalla sekä lämmön ja sähkön yhteis- eli CHP-tuotannolla (CHP eli Combined Heat and Power). Esimerkiksi kaukolämpöä tai teollisuudelle höyryä tuotava voimala voi tuottaa myös sähköä, toisaalta esimerkiksi sähköä tuottavan polttomoottorivoimalan pakokaasujen lämpö voidaan hyödyntää kaukolämmön tuotannossa.
- Omaa sähköntuotantoa rakennetaan niin, että se riittää myös huippukuormalla ja ison tuotantohäiriön sattuessa.
- Edullisen sähkön investointiedellytykset ja saanti Suomessa varmistetaan muuttamalla energiatuotannon rakennetta ja ohjausta niin, että hinnalle voidaan asettaa minimi- ja maksimihintojen vaihteluväli eli ns. hintaputki.
- Ajoittaisesta sähköpulasta johtuvat valtavat hintavaihtelut ovat luoneet tavallisille kansalaisille ja yrityksille kovan paineen sähkön kulutuksen leikkaamiseen ja siirtämiseen pois kalleimmilta tunneilta, eli kysyntäjoustoon. Paine pienenee oleellisesti, kun energiateollisuus luo itse oman kysyntäjoustopaan ja hinta asettuu hintaputkeen.
- Sähkön vapaaehtoinen säästäminen on silti edelleen kannattavaa sähkön hintaputken ansiosta.
- Laaditaan ja toimeenpannaan P2X-teknologian (P2X eli Power To X) eli vedyn, ammoniakkin sekä synteettisten polttoaineiden ja muoviraaka-aineiden sähkön avulla tapahtuvan valmistamisen strategia. Lopputuloksena pystymme tuottamaan omalla sähköenergiallamme kotimaan liikenteen, maatalouden, teollisuuden ja energian varastoinnin tarvitsemia raaka- ja polttoaineita.
- Pelkän vedyn vienti olisi kuin sellun vientiä. Suomi tarvitsee vedyn itse. Sähkön ja vedyn sijaan viedään vain yli oman tarpeen jääneitä korkean jalostusasteen P2X-tuotteita, kuten synteettisiä muoviraaka-aineita ja polttoaineita sekä ammoniakkeja.
- Hiilidioksidin sieppaus- ja varastointitekniologioiden (CCS eli Carbon Capture and Storage) sekä sieppaus-

ja hyötykäyttöteknologioiden (CCU eli Carbon Capture and Utilization) kehitys ja skaalaaminen sisältyvät ns. P2X-teollisuuspolitiikkaan ja keinovalikoimaan.

- P2X-teollisuuden tuottamien polttoaineiden myötä polttomoottorikiellosta luovutaan.
- Tuuli- ja aurinkovoimateollisuudelle asetetaan velvollisuus poistaa ja kierrättää kaikki käytöstä poistettujen voimaloiden rakenteet ja materiaalit, mukaan lukien maanalaiset rakenteet. Jälkihoitovelvollisuudelle on asetettava todellisia kustannuksia ja niiden arvon muu-
tosta vastaavat vakuudet.

VIHREÄ IDEOLOGIA HEIKENTÄÄ HUOLTOVARMUUTTA JA TALOUTTA

Maamme on ajettu viimeisten runsaan kymmenen vuoden aikana poliittisilla päätöksillä tilanteeseen, jossa energiasta on pula ja sen hinta kestämätön. Kuluneet muutama lämmin talviviikko eivät muuta kokonaiskuvaa, sillä Euroopan todellinen kaasu- ja sähkötesti on seuraava talvi 2023-2024. Ylikireä ilmastopolitiikka, toimivan energiantuotannon alasajo, Euroopan katastrofaaliset ilmasto- ja energiapolitiittiset virheet, yhteiset sähkömarkkinat ja epäoikeudenmukainen hinnoittelumekanismi ovat ajaneet maamme kotitaloudet, yritykset ja teollisuuden syvään ahdinkoon. Korona ja Ukrainan sota eivät ole syitä kriisiin, vaikka ovatkin pahentaneet ongelmia.

Perussuomalaiset luottaa teknologian kehittymiseen, mutta se vaatii aikaa. Päästöjä tulee vähentää, mutta yhtään toimivaa teknologiaa tai tuotantomuotoa ei tule ajaa alas ennen kuin tilalle on saatavilla teknistaloudellisesti parempi vaihtoehto. Olemme johdonmukaisesti vastustaneet tuotantomuotojen ehdottomia kieltoja ja vaadimme hajautettua ja monipuolista energiantuotantoa. Vastustimme hiilen ja turpeen alasajoa huoltovarmuussyistä ja ennustimme sähköhinnan rajua nousua. Emme hyväksyneet muita maita kireämpiä päästötavoitteita, jakeluvaihtoa tai polttomoottorikieltoa.

Vihreän siirtymän ”tavaramerkiksi” on noussut tuotannoltaan epävakaa ja käyttöiltään lyhyt tuulivoima, joka romuttaa nopeasti sähköjärjestelmämme luotettavuutta ja kotimaisuutta. Tuulivoimaloiden ulkomainen omistus on jo 53%. Tuulivoima ajaa säävarmaa perusvoimaa pois markkinoilta ja aiheuttaa mittavia ongelmia ympäristölle, eläimille, ihmisille ja taloudelle.

Suomen markkinoilta on vuoden 2006 jälkeen poistettu lauhdevoimalat sekä lämmön ja sähkön CHP-yhteistuotannon sähköntuotantoa yhteensä n. 1,8 x Olkiluoto 3:n (OL3) edestä.

Vanhasen hallitus hylkäsi aikanaan Fortumin lisäydinvoimahakemuksen. Euroopassa on – Saksa etunenässä – suljettu vuosina 2010–2022 n. 13,5 kertaa OL3:n verran ydinvoimaa. Tämä on altistanut Euroopan sähkömarkkinat tuulen vaihteluiden aiheuttamille ajoittaisille puutteille tehosta ja niistä aiheutuville jättihinnoille. EU lisäsi pitkän

väännön jälkeen ydinvoiman kestävä rahoituksen luokitteluun eli taksonomiaan, mutta vain siirtymäkaudeksi. Nykyisten reaktoreiden käyttöön jatkohakemukset on tehtävä viimeistään vuonna 2040 ja uusien reaktoreiden rakennuslupahakemukset viimeistään vuonna 2045.

Suomen sähkökulutuksen ennakoitaan jopa kaksinkertaistuvan vuoteen 2050 mennessä. Vihreän siirtymän äänitorvet kuten Sitra haluavat yli kymmenkertaistaa maatuulivoiman tuotannon nykyisestä. Lisäksi Sitra haluaa ajaa ydinvoiman minimi siten, ettei uutta ydinvoimaa enää rakenneta, eikä Loviisan ja Olkiluodon vanhoja yksiköitä korvata uusilla niiden käyttöön loppuessa. Niiden poistuttua käytöstä Suomeen jäisi vain yksi ydinvoimala Olkiluoto 3. Tähän tuulihypetykseen nojaa esimerkiksi saksalaisten into tuottaa Suomessa halpaa, vihreää vetyä Saksaan kuljetettavaksi.

Varsinainen ongelma on, että tuulivoiman teho voi vaihdella tuhansilla megawateilla jopa alle vuorokaudessa. Tästä seuraa valtavat järjestelmä- ja haittakustannukset, joihin tuulivoima ei osallistu edes säätömarkkinoiden kautta. Nimenomaan säävakaata perusvoimaa syrjäyttänyt tuulivoima aiheuttaa tyynellä sähköpulaa ja nostaa keskihintoja.

Perus- ja säätövoiman alasajon myötä kysyntäjoukot eivät enää välttämättä riitä, ja maata uhkaavat kiertävät sähkökatkot. Siirtoyhtiö Carunan mukaan joulukuussa 2022 teollisuus säästi sähköä 12 % ja maatalous hurjat 30% vuoteen 2021 verrattuna. Tämä on väistämättä tarkoittanut säästöjen lisäksi myös tuotantorajoituksia, jopa toiminnan lopettamisia. Yritysten ahdinko ja tuotantorajoitusten vaikutukset kansantalouteen ovat merkittäviä. Suomen vaihtotase sekä tavaroiden ja palveluiden tase lähtivät syyskuun 2021 jälkeen vapaaseen pudotukseen, johon energiakriisi on vähintäänkin osasyynä.

Suomi kuuluu yhteiseen eurooppalaiseen sähkömarkkina-alueeseen, jossa tuntihinnat määräytyvät likaisimpien ja kalleimpien energiamuotojen kivihiilen, öljyn ja kaasun mukaan. Pahimmassa tapauksessa energiapula nostaa hintoja aina 4 €/kWh asti. Yhteismarkkina-alueen säännöt ja hinnoittelumekanismi sekä lisääntyvät siirtoyhteydet Pohjoismaista Eurooppaan varmistavat, että pula ja häiriöt Euroopassa välittyvät maksimaalisesti Pohjoismaiden hintoihin. Esimerkiksi Ruotsin tuoreet linjaukset lisäydinvoimasta eivät laske ruotsalaisten sähköhintoja vaan Ruotsi vahvistaa asemaansa Euroopan sähköreservaattina ja -viejänä. Energiakriisi tulee kärjistymään jälleen talvella 2023-4.

SÄHKÖJÄRJESTELMÄÄ UUDISTETTAVA SUOMEA VARTEN

Energia on yhteiskunnan hyvinvoinnin ja korkean elintason edellytys. Suomi menestyi ja kasvoi ahkeruuden, osaamisen sekä riittävän, edullisen ja toimitusvarman sähkön ansiosta. Suomeen on palautettava sähköjärjestelmä, jossa jokainen

kansalainen ja yritys saa käyttöönsä sähköä aina kun sitä tarvitsee. Kotimainen sähkötehon tarve tyydytetään aina ensin, toimitusvarmasti ja edullisesti kellon ympäri. Vientisähkön hinta ei vaikuta kotimaan sähkön hintaan.

Sähköjärjestelmän uudistaminen toteutetaan keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteillä.

- Laaditaan kansallinen ydinvoimastrategia, jonka myötä muun muassa pienydinvoimaloita edistetään, ja Hanhikiven ydinvoimahankkeeseen saadaan uusi laitostoimitaja. Tarvitsemme sekä sähkön että lämmön tuotantoa. Hankkeita on syytä saada liikkeelle nopeasti. EU:n taksonomia ei estä ydinvoiman rakentamista 2045 jälkeenkään, mutta vaikeuttaa rahoitusta. Suomen on tässäkin asiassa osoitettava sillä olevan oma selkäranka.
- Muodostetaan sähkön tuotanto- ja hinnoittelualue, jonka sisällä tuotettu puhdas sähkö riittää kaikissa tilanteissa. Alueen hinnanmuodostus irrotetaan sähköpuhlasta kärsivistä ja likaista sähköä tuottavista Keski- ja Länsi-Euroopasta. Alueelta voidaan tarvittaessa viedä yli oman tarpeen jäävää sähköä hyvään hintaan.
- Alueelle säilytetään ja rakennetaan riittävästi säävarmaa perusvoimaa, kuten CHP-tuotantoa ja ydinvoimaa siten, että se yhdessä tuuli- ja aurinkovoiman sekä niiden säätövoimavelvoitteen kanssa riittää alueen kuluttajien, yritysten ja P2X-teollisuuden tarpeisiin kaikissa oloissa.
- Alue muodostetaan Pohjoismaista, mahdollisesti jatkossa myös Baltiasta. Tähän on hyvät mahdollisuudet, sillä esim. ruotsalainen kaivos- ja teräsjätti LKAB on ilmoittanut ydinvoiman lisätarpeesta Pohjois-Ruotsiin. Suomen ja Ruotsin edut ovat asiassa yhteneväiset. Jos Pohjoismainen alue ei jostain syystä onnistuisi, Suomen energijärjestelmä tulee kehittää täyttämään vaatimukset yksin.
- Alueelle luodaan vedyn ja synteettisten polttoaineiden teollinen P2X-strategia, jonka ohjaamana tuotetaan alueen energian varastoinnin, liikenteen, maatalouden sekä teollisuuden tarvitsemat hyödykkeet kuten vety, ammoniakki ja synteettiset hiilivedyt.
- Säätö- ja huipputehon tuotannon tarvitseman energian varastointi turvataan ensin.
- P2X-strategia sisältää hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniikat (CCS) sekä hiilidioksidin talteenotto- ja hyötykäyttökäytännöt (CCU). P2X- ja CCU-tekniikat lähestyvät vaihetta, jossa esimerkiksi niillä tuotettu synteettinen kaasu on saman hintaista kuin vastaava fossiilinen polttoaine.
- P2X-, CCS- ja CCU-tekniikat on skaalattava tarvittavaan mittakaavaan mahdollisimman nopeasti. Vaadittavat energiamäärät ovat kuitenkin todella valtavia, joten skaalaaminen kestää joka tapauksessa ainakin pitkälle 2040-luvulle asti.
- Tarve kansalaisten ja muiden yritysten kuin energiateol-

lisuuden kysyntäjoukosta pienenee. Energiateollisuus luo oman riittävän kysyntäjoukosta ja säätövoimansa P2X-teollisuuden avulla, jonka tuotteiden kotimainen ja vientikysyntä on käytännössä loputon.

- Tuuli- ja aurinkovoimalle asetetaan teknologia- ja kausikohtainen säätövoimavelvoite eli minimito, joka voimalan tulee taata normaalisti käydessään. Säätötehon tuuli- ja aurinkoteollisuus voi tuottaa esimerkiksi kotimaisilla monipolttoainevoimaloilla.
- Tuuli- ja aurinkovoimaloiden luvitusta tiukennetaan ja toimijat veloitetaan korvaamaan voimaloiden tieltä kaadetut puut istuttamalla vastaava määrä puita muualle. Toimijat veloitetaan myös osallistumaan välttämättä vaadittavan kantaverkon vahvistamisen kustannuksiin.
- Säätövoiman rakentaminen monipolttoainevoimaloilla voidaan aloittaa heti käyttämällä niissä fossiilisia tai biopolttoaineita sekä CCS- ja CCU-tekniikoita, ja hyödyntämällä niiden hukkalämpöä. Biopolttoaineet kannattaa polttaa surkean hyötysuhteen autojen sijaan korkean hyötysuhteen monipolttoainevoimaloissa.
- Hajautetusti sijoitetut monipolttoainevoimalat toimivat myös perus- ja huippuvoimana, ja nostavat energijärjestelmän häiriöiden ja poikkeusolojen kestävyyttä merkittävästi.
- Riittävä perusvoima yhdessä energian varastoinnin kanssa mahdollistaa tuotanto- ja hinnoittelun sisäisen sähkön hinnan ohjaamisen "hintaputkeen", joka voisi olla esimerkiksi 5–10 c/kWh.
- Hintaputken alaraja turvaa säävarman sähköntuotannon, kuten ydinvoiman investointiedellytykset. Jos hinta painuu liian alas, teho ohjataan esimerkiksi P2X-tekniikan käyttöön. Jos hinta nousee liikaa, säätövoima käynnistyy kattamaan tehovajetta.

ILMASTOPOLITIikkaan REALISMIA - SUOMEN ETU EDELLÄ

Ilmastopolitiikan tulee olla realistista, oikein aikataulutettua ja vaikuttavaa. Meidän tulee edistää vähäpäästöisiä teknologioita niin nopeasti kuin se on kansaa ja taloutta romuttamatta teknistaloudellisesti mahdollista. Suomen hiilineutraalustavoite on siirrettävä vuoteen 2050.

Hiilineutraalin yhteiskunnan tarvitsema teknologia on hyvässä kehitysvaiheessa. Ratkaisut eivät kuitenkaan ehdi vakiintumaan ja skaalautumaan niin, että 1,5 asteen tavoitteen vaatima päästöleikkaus toteutuisi edes vuoteen 2050 mennessä. Tämä on yleisesti tunnustettu fakta. Maailman hiilen ja öljyn kulutukset ovat esim. ennätystasolla vuonna 2023.

Kehityksessä olevien teknologioiden odotetaan kypsyvän teolliseen mittakaavaan 2030-luvulla. Ratkaisevaan osuuteen energiantuotannosta ne kasvavat aikaisintaan 2040-luvulla.

Perussuomalaiset luottavat tieteeseen ja tutkimukseen.

Tosiasioden valossa on selvää, että Suomen on luovuttava vuoden 2035 ylikireästä hiilineutraalisuustavoitteesta ja siirrettävä se vuoteen 2050. Meidän tulee sen sijaan edistää ydinvoimaa ja muita vähäpäästöisiä teknologioita sillä aikataululla, kun se on kansan ostovoimaa, yrityksiä ja taloutta romuttamatta teknistaloudellisesti mahdollista.

Tarvittavien teknologioiden ja resurssien osalta voidaan todeta seuraavaa:

- Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen EU:n ajamalla tavalla ja aikataulussa on mahdottomuus. Tarvittavaa määrää työvoimaa, materiaaleja, saati rahaa ei ole olemassa. Purkava korvausrakentaminen ja laajat peruskorjaukset tuottavat hiilipiikin, jonka säästämiseen kuluu vuosikymmeniä. Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on toteutettava aikataulullisesti ja taloudellisesti realistisesti.
- Suuri osa liikenteestä ja konekannasta ei sähköisty vielä vuosikymmeniin. Synteettisiä polttoaineita eli P2X-teknologiaa kehitetään vauhdilla. Polttomootorikielto on purettava ja uusien teknologioiden teollistamiseen ja skaalaamiseen on panostettava.
- Jakeluvelvoitteen toteuttaminen uusiutuvilla biopolttoaineilla on tehotonta ja kallista. Biopolttoaineet kannattaa polttaa korkean hyötysuhteen monipolttoainemoimaloissa. Jakeluvelvoitteesta on luovuttava ja panostettava synteettisiin polttoaineisiin.
- Akkuteknologia ei skaalautu nähtävissä olevassa tulevaisuudessa riittävästi kattamaan energian varastointitarpeita, eivätkä hyödynnettävissä olevat luonnonvarat riitä haaveiltujen akkuteknologian ja vihreän energiantuotannon kuten tuuli- ja aurinkovoiman tarpeisiin. Kriittisten mineraalien kuten kuparin, nikkelin, koboltin, harvinaisten maametallien ja litiumin tarve kasvaa kymmeniä, jopa tuhansia prosentteja. Geologisen tutkimuskeskuksen GTK:n, Kansainvälisen energijärjestön IEA:n, Maailmanpankin ja kaivosalan kansainvälisten konsulttiyritysten tiedot ja analyysit osoittavat, että vaikka mineraalivarantoja olisikin, kaivoksia ei saada auki lähellekään tarpeellista määrää mm. ympäristö- ja geopoliittisista syistä.
- Yhteiskuntien ja prosessien sähköistymisen sekä P2X-, CCS- ja CCU-teknologioiden vaatimaa lisäenergiaa ei ole teknistaloudellisesti mahdollista tuottaa vain tuuli- ja aurinkoenergialla. Lisäksi tarvitaan säävarmaa tuotantoa eli käytännössä ydinvoimaa. Sen sekä tarvittavan kantaverkkoinfran rakentaminen kestää pitkälle 2030-luvulle. Kantaverkkoyhtiö Fingridin nykyinen n. 2 miljardin euron investointiohjelma kattaa vuodet 2021-2030. Fingridin vuoteen 2035 ulottuvan visionlisäuskannukset vaihtelevat yhdestä jopa kymmeneen miljardiin euroon. Erityisesti on huomioitava, että prosessi visiosta valmiiksi voimajohdoksi kestää 10-25 vuotta.

HYVINVOINTIMME TUKIJALKA ON TEOLLISUUDESSA

Suomi ei voi kilpailla alhaisilla palkoilla, hyvällä sijainnilla tai huippuhalvoilla raaka-aineilla. Jos teollinen valmistus katoaa ulkomaille, romahtaa hyvinvointimme rahoitus-pohja. Jos teollisuuttamme siirtyy maihin, joissa ihmis-oikeuksista tai ympäristövelvoitteista ei piitata, saamme vaihtokaupassa vain työttömyyttä ja köyhyyttä ja lisää ympäristöongelmia.

Suomalaisen työn, yrittämisen ja teollisuuden kunnia on palautettava. Tulevalla hallituskaudella tulee laittaa kaikki panokset kotimaisen valmistuksen ja vientiteollisuuden toimintaedellytyksien ja kilpailuaseman kohentamiseen.

On tehtävä yhteinen vaalikausien yli ulottuva energia-, ilmasto- ja teollisuuspoliittinen ohjelma – sinivalkoisen siirtymän ohjelma.

Tavoitteena on kaikkien teollisuusalojemme jalostusasteen ja tuottavuuden kohentaminen. Tutkimus- ja kehitystyön sekä innovaatio toiminnan panostusta on kasvatettava yritysten ja valtion yhteisellä ohjelmalla vähintään keskeisten kilpailijamaidemme tasolle.

Sinivalkoisen siirtymän ohjelman rinnalla on toteutettava perussuomalaisten talouspoliittisen ohjelman toimet julkisen talouden pienentämiseksi ja tuottavuuden kasvatamiseksi OECD:n parhaimmaksi. Tämä poistaa kasvun esteitä pienentämällä verokiilaa ja kannustinloukkuja, palauttamalla ostovoimaa ja vapauttamalla osaavaa työvoimaa yksityisen sektorin käyttöön.

TEOLLISUUDEN TOIMINTA- EDELLYTYKSET ON TURVATTAVA

Suomen hyvinvointi pysyy pystyssä edullisen sähköenergian ja neljän vientialan varassa. Ne ovat metalliteollisuus, metsäteollisuus, kemianteollisuus ja kaivannaisteollisuus.

Sähköenergian toimitusvarmuus ja edullisuus ovat mahdollistaneet Suomen kasvun ja menestyksen. Vuodesta 1945 sähkön kulutus kasvoi 30-kertaiseksi 2000-luvulle tultaessa. Fossiilivapaa Suomi vaatii valtavasti lisää sähköä. Meillä ei ole enää varaa viedä sitä ulkomaille jalostamattomana. Oikealla sähköinfran uudistamisella ja energiapolitiikalla P2X-teollisuuden tuotteista, kuten vedyn, ammoniakkin ja synteettisten hiilivetyjen jatkojalosteista, voi tulla korkean lisäarvon vientituotteita.

Metalliteollisuuden vientituotteiden vahvuudet löytyvät investointituotteista, koneista ja laitteista. Päästöjä minimoivien CCS- ja CCU-teknologioiden tuotteistaminen mahdollistaa tuhansien uusien työpaikkojen syntymisiä maahamme ja satojen miljoonien eurojen vientitulot.

Kiinassa ja muualla Aasiassa valmistettujen puolijohdeiden, sirujen ja komponenttien pulasta on muodostunut teollisuuden globaali pullonkaula. Corona ja Venäjän

hyökkäys ovat nostaneet esiin Kiina-riippuvuuden ja pitkien globaalien alihankintaketjujen riskit.

Suomalaisten yritysten tärkeimmät alihankintaketjut on saatava takaisin Suomeen. Teollisuuden ja rakentamisen omavaraisuutta on merkittävästi parannettava.

Metsäteollisuus on maamme taloutta turvaava monitoimiosaaaja ja keskeinen tekijä biotuotteiden ja bioenergian sekä P2X-teollisuuden tarvitseman hiilidioksidin tuottajana.

Suomen oma päästövähennys- ja hiilinielulaskenta sekä EU:n ennallistamisasetus uhkaavat metsätalouden ja metsäteollisuuden toimintaedellytyksiä, sekä Suomen itsenäistä metsäpolitiikkaa ja metsävarojen käyttöä. Perussuomalaiset eivät kannata EU:n yhteisen metsäpolitiikan luomista, koska sen luominen tunnustaisi metsäpolitiikan kuuluvan EU:lle. Metsäpolitiikka ei kuulu EU:lle millään verukkeella.

Suomen metsien ja luonnon hoito on esimerkillistä, eikä kelläkään EU:ssa ole Suomelle mitään annettavaa. Ekologisen tuotantokykymme ja jalanjälkemme erotus eli biokapasiteettimme ylijäämä, 6,6 globaalia hehtaaria asukasta kohden, on maailman 9. suurin ja Euroopan suurin. Se on lähes kaksinkertainen Ruotsiin ja lähes kolminkertainen Viroon verrattuna. Ylijäämä on myös säilynyt hyvänä ja jopa parantunut viime vuosina, kun useimmilla maille tilanne heikkenee. Muilla EU-mailla on biokapasiteetin alijäämä.

Suomen metsien hiilinielulaskenta on vetelällä pohjalta. Tieteen uskottavuudelle ja Suomen metsätaloudelle ja metsäteollisuudelle on vahingollista, että ilmastotavoitteissa nojataan hiilinieluihin yksillä tiedoilla, ja hetken päästä laskelmissa tullaankin aivan eri tuloksiin, jotka voivat maksaa Suomelle miljardeja. Lisäksi suomalainen tutkimusryhmä on juuri löytänyt hiilinielujen laskennan datankäsittelymenetelmistä merkittävän vinouman, joka liioittelee pohjoisten leveysasteiden hiilipäästöjä ja vähättelee hiilen sitoutumista.

Siksi on tärkeää, että Suomi ei hötkeyle omassa metsäpolitiikassaan, ja pitää sen tiukasti omissa käsissään.

Kemianteollisuudella on merkittävä rooli P2X-, CCS- ja CCU-teknologioiden kemian, kemikaalien ja prosessien kehittämisessä sekä loppu- ja sivutuotteiden hyödyntämisessä.

Kaivannaisteollisuudella on lupaavat näkymät Suomessa. Perinteisten malmien lisäksi maaperästämme on löydetty miljardien arvosta uusia malmeja, kuten korkean teknologian tuotteisiin käytettäviä litiumia ja skandiumia. On huolehdittava siitä, että Suomessa on myös jalostustoimintaa ja että kaivostoimintaan löytyy myös suomalaista pääomaa. Alueiden ja kuntien pitää hyötyä kaivostoiminnasta. Valtion roolia kaivosten omistajana ja aktiivisena toimijana on lisättävä. Kaivosteollisuuden ympäristömääräysten noudattamisesta pitää huolehtia. Kaivosteollisuuden pitää säilyttää hyväksyttävyytensä alueen väestön ja muiden elinkeinojen silmissä.

Perussuomalaisten toimenpide-ehdotukset:

- Laaditaan yhteinen vaalikausien yli ulottuva energia-, ilmasto- ja teollisuuspoliittinen ohjelma – sinivalkoisen siirtymän ohjelma.
- Vahvistetaan tutkimus- ja kehitystyötä sekä innovaatio-toimintaa ja parannetaan sen vaikuttavuutta.
- Poistetaan kasvun esteitä luomalla veronlaskuvaraa julkista taloutta pienentämällä ja tuottavuutta parantamalla.
- Parannetaan yritysten toimintaedellytyksiä kehittämällä Suomen julkinen hallinto OECD:n tehokkaimmaksi, turvaamalla toimitusvarma ja edullinen energia sekä tarjoamalla kansainvälisesti kilpailukykyinen, ennakoitava ja turvallinen toiminta-, luvitus- ja investointiympäristö.
- Edellä olevilla toimilla parannetaan omavaraisuutta ja vähennetään riippuvuutta Kiinasta ja muista pitkistä hankintaketjuista edistämällä suomalaisen teollisuuden ja sen alihankintaketjujen palaamista kotiin Kiinasta, Intiasta ja muualta Aasiasta.
- Turvataan teollisuutemme kotimaisten raaka-aineiden kilpailukykyinen saanti, mukaan lukien puu, turve, kaivannaiset, maatalouden tuotteet ja energia.
- Erityisesti Suomen metsäpolitiikka on pidettävä tiukasti omissa käsissä.
- Parannetaan kaivosten ympäristönsuojelua ja valvontaa, sujuvoitetaan prosesseja niin, että toiminta on ympäristön ja talouden kannalta kestävä. Näin saadaan uusia sijoittajia kaivosteollisuuteen ja mahdollistetaan suomalaisella pääomalla toimivien pk-kaivosyhtiöiden toimintaedellytykset. Vakuusjärjestelyjen tulee silti olla riittäviä niin, etteivät vahingot tai jälkihoito jää yhteiskunnan vastuulle.
- Lisätään valtion roolia kaivosten omistajana ja aktiivisena toimijana.

PERUSSUOMALAISET